REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare *nr. 30.*
Scrisori nefrancate nu se primesc.— Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner, Heinrich Schalek. A. Oppelik Nachf. Anton Oppelik. În Budapesta: la A. V. Goldberger. Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seria garmond pe o colónă 10 banĭ pentru o publicare. — Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în flăcare ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de *Duminecă* 2 *fl.* pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de *Duminecă* 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 lunĭ 12 c., pe trei lunĭ 6 corone. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 130. Brașov, Venerĭ 14 (27) Iunie. 1902.

Declinul și desastrul.

Ultimul period al campaniei memorandiste.

I.

In articolii noștri retrospectivĭ, privitorĭ la pățaniile din timpul așa numitei campanie memorandiste și la uneltirile, ce s'au urzit *intra muros et extra* în contra solidarității nóstre naționale, am ajuns până la periodul ultim, care se începe cu procesul Memorandului.

Este neapĕrat de lipsă sĕ ne dăm sémă și despre cele petrecute din Maiŭ 1894 încóce, căcĭ numai așa vom înțelege pe deplin situațiunea, în care a ajuns partidul nostru național și numai așa, cunoscênd tóte pățaniile sale, vom puté trage conclusiunile corecte și amĕsurate stărei reale a lucrurilor. Numai pe basa unor ast-fel de conclusiunĭ vom fi în stare se aflăm remediul pentru salvarea intereselor partidului și a solidarității nóstre naționale.

Póte, că a sosit timpul sĕ încetăm odată cu diletantismul politic, care înclină mereu a degenera în superficialitate, ba chiar în ușurință culpabilă, și sĕ încercăm a face și noi politică seriósă și reală și sĕ nu ne mai mulțumim cu aceea, ca sĕ ne dirigeze alții și sĕ facă ei politică cu noi și pentru noi.

Din aceste considerațiunĭ vom continua a cerceta după rĕul, de care sufere organismul nostru național, de peste trei lustre, pentru-ca mic și mare sĕ ne convingem și sĕ scim unde se găsesce, ce caracter și dimensiune are, și sĕ ne străduim a-i afla odată lécul.

Am vĕḑut și ne-am putut convinge din cele premerse relativ la primul și al doilea period al „campaniei memorandiste“, că organismul partidului nostru s'a dovedit în total destul de sănătos și décă a suferit de ceva, a suferit, ca sĕ ḑicem așa, numai de-o bólă a conducerei sale. Prigonirile din afară nu puteau contribui decât numai la oțĕlirea partidului, décă acesta s'ar fi bucurat, în momentele grele prin carĭ a trecut, nu numai de însuflețirea masselor, ci și de-o conducere consecuentă, neșovăitóre și prevĕḑĕtóre care sĕ scie nu a-l hrăni numai cu marĭ speranțe și ilusiunĭ, ci a-l dirige și a-l povățui după-cum cereau interesele luptei naționale și ale consolidărei sale interióre.

Se întêmplase însĕ, cum scim, ceva de tot curios. Se ivise o aparițiune din cele mai stranie în desvoltarea popórelor rĕmase îndĕrĕt și decĭ cu atât mai setóse de înaintare cum e poporul nostru.

Intr'un moment, în care a lipsit paza bună—și cum sĕ te poțĭ păzi de ai tĕi din casă, pe carĭ nu-i bănuescĭ a fi capabilĭ sĕ strice rênduiala ei — s'au vîrît în conducerea politică a poporului nisce elemente refractare, carĭ nu numai, că nu erau în curent cu desvoltarea și cu luptele lui, dér nicĭ că voiau sĕ țină sémă de ele, ci considerau massele numai ca un mijloc pentru a purta o politică, despre care ei înșișĭ nu-șĭ puteu da sémă, ca nisce unelte ce erau, și pentru a parveni cu ajutorul acestor masse, hrănind egoismul și ambițiunile proprii personale.

Așa se esplică, că prin uneltirile acestor elemente ale fatalului „grup“ disolvant, care a ajuns a avé o așa mare înriurință asupra comitetului central al partidului, conducerea nóstră națională și-a perdut încetul cu încetul rostul ei firesc de a fi ceea ce trebuia sĕ fie, stând la cârma năii în timpurĭ viforóse și avênd deplina rĕspundere a siguranței și scăpării tuturor celor, ce se aflau pe ea.

Putem sĕ ne mirăm óre décă în asemenĭ împrejurărĭ încetase de a mai fi vorba de aceea, ca cârmacii sĕ scape pe cei cârmuițĭ, și începuse în tótă seriositatea a se pune, chiar dela conducere, problema inversă: ca partidul sĕ scape cu orĭ-ce preț situațiunea comitetului sĕu conducĕtor?

Acesta este momentul caracteristic, care inaugureză periodul ultim, al declinului și al desastrului, despre care vom vorbi în câțĭ-va articolĭ următorĭ.

Denunțarea convențiilor comerciale.

Am adus deja alaltăierĭ scirea telegrafică, că guvernul austriac a comunicat guvernului unguresc, că Austria are de gând a denunța convențiile comerciale.

Prin pașul acesta resolut al guvernului austriac, cestiunea economică comună între cele două state ale monarchiei, a ajuns la respântia lui Ercule.

Trebue sĕ lămurim însĕ în puține cuvinte, cum stă acéstă cestiune.

Intr'un numĕr anterior al ḑiarului nostru, am analisat într'un prim articol interesele economice ale celor două state și divergențele, ce le separă.

Ca un fel de adaus la cele espuse atuncĭ, relevăm astăḑĭ stipulațiunile, pe basa cărora s'a comunicat acum denunțarea convențiilor comerciale din partea guvernului austriac.

Denunțarea convențiilor nu se póte face de către cele două state, de cât prin comun acord.

Escepție dela acésta formeză împrejurarea, când unul séu altul din guverne anunță cu șése lunĭ înainte, că va denunța convențiile. In acest cas denunțarea este obligătóre și pentru celălalt stat.

La 30 Iunie espireză terminul până la care unul séu altul dintre guverne putea face us de dreptul stipulat între cele două state. Guvernul austriac a făcut us de acest drept spre nu puțina surprisă a guvernului ungar.

Pentru-că politica lui Szell era tergiversarea, sperând o amânare mechanică a cestiunei până la 1907, până la care timp el spera, că va fi sosit timpul declarării independenței economice a Ungariei.

Prin denunțarea actuală a guvernului austriac, guvernul ungar se vede nevoit a se pronunța, décă vré *convenție comercială comună*, orĭ nu. Căcĭ convenția comercială comună presupune un *teritor vamal comun* și *tarif vamal comun.*

In aceste șése lunĭ așa-dér, cele două guverne trebue sĕ se înțelégă asupra dificultăților, ce se opuneau în calea pactului. Prelungirea până la 1907, fără fixarea unui nou tarif vamal, după cum dorea guvernul ungar, astăḑĭ nu se mai póte.

Décă e vorba, sĕ se împlinéscă postulatele partidului independent și sĕ se sfâșie monarchia dualistă, atuncĭ Austria trebue sĕ ia mĕsurĭ în consecință, căcĭ natural, altfel s'ar presenta convențiile, ce le-ar încheia Austria singură cu Germania, Rusia, România orĭ Serbia, și altfel se presentă convențiile încheiate în comun acord cu Ungaria.

Guvernul ungar care de sigur, nu se va fi așteptat la acest pas resolut din partea Austriei, are acum cuvêntul și este legitimă curiositatea acelora, carĭ vor sĕ vadă pe Szell, ce va ḑice: *Cu* séu *fără* Austria?

In respiriul de cele 6 lunĭ vom vedé.

Amânarea incoronării din Londra.

Consternația în Anglia e mare. Bóla gravă de care sufere Regele Eduard VII a făcut sĕ se amâne pe timp nedeterminat încoronarea lui, medicii s'au grăbit sĕ-l opereze și regele e condamnat, ca timp de trei lunĭ sĕ zacă în pat. Incoronarea nu se va mai face în anul acesta, póte în anul viitor, și póte că nicĭ atuncĭ nu lui Eduard VII i-se va pune coróna pe cap, ci urmașului sĕu.

E mare lovitura acésta pentru regele și poporul Engliterei. Ea este cu atât mai mare, cu cât se făcuseră tóte pregătirile, pentru-ca serbările împreunate cu actul solemn al încoronării sĕ fie cât mai strălucite. Sosiseră la Londra fratele Țarului, fiiul împĕratului Wilhelm, moștenitorul

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Chinesiatul familiei Băsărabă

din

Țéra Hațegului.

Comunicare făcută în ședința Societății istorice dela 16 Februarie a. c.

(Continuare.)

In acest document[1]) teritoriul Hațegului, atât de important din punct de vedere istoric și militar, pórtă numele de *„Provincia Haczak“.*

Numirea de *„Provincia“* se mai da în aceste timpurĭ și altor districte românescĭ de peste Carpațĭ, un fapt, ce ne probéză, că districtele, numite *„olachales“* se bucurau de un fel de *autonomie*, și de o organisațiune militară *particulară.*

Incă în secolul al XIII-lea *„Provincia Haczak“* forma o importantă jurisdicțiune administrativă, judiciară și militară.

La anul 1248 acest district românesc ne apare sub numele de *„terra Harszoc“*[2]), aceeașĭ numire politică ca și *„terra de Zeurino“* ca și *„terra Lynioy Woiavodae“*, *„terra Blacorum“*, *„terra Burza“*, *„terra ultra montes nivium“*, séu Muntenia, din breva Papei Honoriu III, dela a. 1223, ca și *terra Maramarosiensis*[3]). Ér la an. 1276 aflăm pe unul din baronii Ungariei, pe un Petrus Magister agasonum, în funcțiunea și cu titlul *„Comes de Hatzek“*[4]).

După-cum resultă din documentul dela 1398, *familia Chinesilor* Băsărabĭ dela Hațeg se află în acest timp împărțită în *două ramurĭ.* Un ram se afla cu reședința în comuna numită *Rîul-alb* și cel-l'alt ram în comuna *Rîușor*, ambele aceste comune românescĭ fiind situate spre sud-ost de Hațeg, lângă rîul, ce pórtă numele de *Streiu*, ér la Dio Cassius *Sargetia.*

Subiectul procesului dintre Chinesii Băsărabĭ, după-cum ne spune conținutul acestei sentențe, era plătirea taxei de *una marcă de argint*, pentru recunóscerea suveranității regale, „in signum dominii“[5]).

Marca, în aceste timpurĭ nu era o monetă cursivă, ci un pond, séu unitate metalică, pentru cumpănirea aurului și argintului.

In Germania și pe teritoriul Ungariei se afla în us așa numita *marcă de Colonia* (233, 812 g.), a cărei valóre metalică față cu moneta nóstră de astăḑĭ era de 54 lei 76 banĭ.

Se pare însĕ, că întreg procesul acesta era numai un simplu act de mănie din partea regelui Sigismund asupra *„Băsărabilor“*, pentru înfrângerea, ce o suferise, când a fost închis și bătut de *Mircea Băsărab* în strimtorile munților *„Pazata“*, la a. 1395.[6])

Inaintea Voivodului din Transilvania, Chinesii Băsărabĭ din *Rîul-alb* susținură, că întréga taxă de una marcă, adecă și partea, ce se cerea dela dênșii, aveau sĕ o plătéscă Chinesii Băsărabĭ din *Rîușor.* Ér aceștia la rêndul lor declarară, că nicĭ dênșii, nicĭ părinții lor, n'au plătit nicĭ odată vre-o taxă pentru Chinesii din *Rîul-alb.*

Voivodul *Stiboriu* recunoscù, că dênsul este incompetent spre a decide o afacere judiciară în ce privesce obligațiunile chinesescĭ.

După dreptul public român, ce avea o putere de lege tradițională în districtele românescĭ, chinesul nu puté fi judecat, nicĭ de rege, nicĭ de voivod, nicĭ de vre-un tribunal óre-care compus din alte persóne, decât numai de ómenii sĕi.

De aceea Voivodul Stiboriu trimise pe Chinesii Băsărabĭ înaintea celor 12 *Jurațĭ*, séu *Betrânĭ*, din Provincia Hațeg.

Tribunalul român presidat de Castelanul Hațegului, representant militar al Voivodului, pronunță sentința, al cărei original îl avem astăḑĭ înaintea nóstră, ca Chinesii din Rîu-alb sĕ plătéscă a cincea parte din o marcă de argint, ér restul de patru părțĭ Chinesii din Rîușor.

[1]) Documentul însușĭ (adecă sentința celor 12 jurațĭ) îl reproduce „Revista“ în facsimile.

[2]) Densușianu, Documente privitóre la istoria Românilor. Vol. I, p. 250.

[3]) Kurz, Magazin f. Gesch. Siebenbürgens II. 306. 1361.

[4]) Densușianu, Documente. I. 410. 1276.

[5]) Un proces analog pentru plătirea censului și a dărilor anuale: „ut moris kenezyatus est“ se tracteză la a. 1454 înaintea *universității nobililor din districtul (Caran) Sebes* (*Pesty*, Szor. Báns. III. 66. 68).

[6]) Densușianu, Documente. Vol. 1. 2. 460.

tronului austro-ungar şi numeroşĭ óspeţĭ princiarĭ. Se adunaseră în Londra toţĭ lordii şi deputaţii parlamentului engles, ba Lunĭ s'a ţinut chiar în vechia catedrală Westminister o probă a ritualului încoronării. Se aranjase deja şi cortegiul festiv, tribunele uriaşe erau construite şi sute de mii de ómenĭ aşteptau cu neastêmpĕr marea sĕrbare.

Anglia resufla în sfîrşit mai liber, căcĭ în mod norocos se făcuse capĕt rĕsboiului cu Burii şi din tóte coloniile puternicului imperiu veniseră la Londra representanţĭ, ca sĕ-şĭ depună omagiele la treptele tronului.

Tóte acestea însĕ s'au risipit ca un vis măreţ la scirea despre amânarea încoronării. Decĭ de milióne cheltuite în vederea actului solemn sunt acum nimicite, ér în sufletul poporului englez s'a încuibat o jale adêncă.

Buletinul medical constată, că regele sufere de *peritiphlytă*, lumea însĕ e neîncredĕtóre şi persistă în a da credĕmînt versiunei, că Eduard VII suferă de *cancer*. Operaţia, ce i-s'a făcut alaltăerĭ regelui, a reuşit, inflamaţiunea însĕ este fórte gravă şi numai în urma temerilor de complicaţii medicii au sfătuit regelui sĕ nu părăsécă patul timp de trei lunĭ. Operaţia s'a făcut în primul rênd, pentru-ca sĕ se împiedece întinderea bólei asupra peliţei abdomenului. S'a putut constata în general, că operaţia ce i-s'a făcut regelui póte sĕ fie cu sfîrşit mortal, dér nu necondiţionat.

Regele a fost cloroformisat înainte de a i-se face operaţiunea. Scurt după operaţie, regele s'a deşteptat şi s'a simţit fórte uşurat. Vor trebui sĕ trécă însĕ câte-va dile, până când medicii ar puté sĕ constate cu siguranţă, că regele a trecut peste orĭ-ce pericol.

O parte însemnată a óspeţilor au plecat deja din Londra. Archiducele Francisc Ferdinand a plecat erĭ diminéţă.

Declaraţia d-lui Dr. I. Gall.

Dăm loc adĭ, în traducere, declaraţiei, ce a adresat'o d-l Dr. Iosif *Gall* mai multor foi din Budapesta, ca rĕspuns la cele ce s'au scris despre d-sa în câte-va diare din acel oraş. Étă cum se apĕră d-l Gall în contra învinuirilor, ce i-s'au adus:

„In numerele de adĭ ale diarelor „Egyetértés" şi „Független Magyarország" se atacă întrégă activitatea mea politică pe basa unor scirĭ neadevĕrate, a căror rĕspândire n'o pot atribui la altceva, decât efluxului contrarietăţilor isvorite din alegerea de episcop, ce s'a făcut dĕunădĭ în Arad, gónei ce s'a pornit în contra mea, ca partisan al lui Hamsea de către partidul-Mangra. Starea faptică e următórea:

La mine în Budapesta nu s'a făcut perchisiţie domiciliară, despre ceea-ce se póte orĭ-cine convinge la procuratura de stat. E o poveste decĭ tot ce spun numitele foi despre tipăriturile şi scrierile daco-române şi pline de agitaţiunĭ în contra Maghiarilor, ce s'ar fi aflat la mine.

Nicĭ la moşia mea Lucareţ din comitatul Timiş nu s'au aflat astfel de publicaţiunĭ şi scrierĭ, ci s'a pretins prin judele de instrucţie dela administratorul meu predarea „Cărţii de aur", în absenţa mea, căcĭ mĕ aflam în Budapesta la şedinţele camerei magnaţilor. Cartea s'a şi predat.

E neadevĕrat mai departe şi aceea, că la 1870 s'ar fi făcut perchisiţie domiciliară la mine pentru scrierĭ séu tipăriturĭ politice. Pe atuncĭ eu nu mĕ ocupam de politică, ci de chiemarea mea de jude.

La 1881 am renunţat la postul de judecător, ca sĕ iau parte în viéţa politică în calitate de deputat dietal al cercului Timiş-Recaş; în două ciclurĭ am funcţionat ca membru al partidului liberal. Am înfiinţat şi o fóiă numită „Viitorul", care şi-a dat silinţa a validita acest program, pentru care am fost espus la multe atacurĭ şi la lupte politice marĭ şi pentru care şi astădĭ stau în contradicţie cu aderenţii programului naţional din 1881.

La 1886 am fost numit prin Majestatea Sa membru al camerei magnaţilor, am rĕmas aderentul aceleiaşĭ direcţiunĭ şi pentru ea am conlucrat pretutindenĭ şi în acţiunile mele publice şi cred, că pot sĕ mĕ refer cu curagiŭ la încrederea înaltei camere a magnaţilor, care necontenit dela 1887 m'a onorat cu postul de notar, cu demnitatea de membru al diferitelor comisiunĭ, ba m'a ales chiar şi în delegaţiune.

Scrierea numită „Cartea de aur", a cărei confiscare a ordonat'o nu de mult judele de instrucţie din Sibiiu, s'a aflat şi la locuinţa mea din Lucareţ, acésta însĕ aşa cred, nu póte servi ca motiv pentru murdărirea patriotismului meu, fiind-că pe timpul când mi-s'a trimis, fără a-o fi comandat, cartea nu era oprită, autorul ei nu era vestit ca agitator politic, opera era semnalată ca o simplă „reprivire istorică" asupra faptelor politice de până acum ale Românilor, ea a apărut în patria nóstră; decĭ nicĭ nu puteam bănui, că ea ar conţine agitaţiune contra statului. Din causa ocupaţiunilor mele nicĭ n'am avut până acum timp de a-o rĕsfoi. De altmintrelea mie mi-se trimit operele literare române, carĭ apar în patrie, pentru a sprijini literatura română.

Orĭ-ce om nepreocupat póte sĕ vadă după tóte acestea, că insinuările, ce mi-se fac sunt pe deplin neîntemeiate. N'aşĭ fi credut, ca activitatea mea patriotică desfăşurată pe teren politic de 20 de anĭ şi publicului maghiar bine cunoscută, sĕ fie trasă în noroiŭ pe basa unei *denunciaţiunĭ anonime*.

Sper însĕ, că lămurirea acésta va da satisfacţie şi publicului maghiar pentru atacurile nedrepte, uneltirile viclene ale contrarilor mei nu vor avé efect."

SCIRILE DILEI.

— 13 (26) Iunie.

Românii se sporesc. Cu mare consternaţie înregistréză foile ungurescĭ — pe basa datelor statistice — că pe când în comitatele Strigon, Somogy, Bichiş, Ciuc şi Treiscaune, Ungurii au scădut în numĕr cu 1.4%, adecă cu 14.000 suflete, pe atuncĭ *Românii s'au sporit cu 10%* în comitatele Bistriţa-Năsĕud, Făgăraş, Treiscaune, Têrnava-mare, Turda Arieş şi Têrnava-mică. — In curênd guvernul ungar va da o circulară, în care comentând datele statistice, carĭ presentă elementul maghiar ca pe unul care a perdut teren în unele comitate, va da ordin, ca pe viitor sĕ se evite asemenea regrese şi elementul maghiar sĕ fie la înălţimea sa, înmulţându-se din ce în ce mai mult. — Orĭ cât de curiósă s'ar păré acéstă scire, ea este totuşĭ adevĕrată. Noi am luat'o după oficiosul „M. P." din Clujiŭ.

Reforma dărilor directe. „Magyar Nemzet" anunţă, că în ministeriul de finanţe se lucréză cu zor la proiectul pentru reforma dărilor directe.

Ajutor pentru cei inundaţĭ. Din partea comitatului Solnoc-Dobâca s'a trimis o adresă căldurósă la tóte comitatele, în care se descrie starea desolată a miilor de familii rĕmase fără de pâne în urma potopului dela 12 Iunie şi se face apel la caritatea celor mai bine situaţĭ. Adresa este semnată de prim-notarul comitatului, d-l *Bándy György*, Deşiŭ, pe adresa căruia sunt a se trimite ofertele. — Din parte-ne recomandăm din tótă inima causa nenorociţilor inundaţĭ în atenţiunea inimelor caritabile.

Un politician maghiar interviewat de un diarist român. Iuliu Pattyánszky, trecênd prin Craiova, a fost interviewat de un diarist român asupra situaţiei Românilor din Transilvania şi Ungaria. După diarul „Bukarester Tgbl." Pattyánszky, ar fi dis următórele: „Unde Românii locuesc în masse, resistă cu succes maghiarisării, unde sunt însĕ amestecaţĭ cu alte naţionalităţĭ, ca în Torontal, Timiş, Bihor etc. sunt ameninţaţĭ cu denaţionalisarea, copiiĭ declamă pe strădĭ poesii maghiare şi vorbesc unguresce. Pe moşia mea am făcut adesea Românilor observaţii, dice d-l Pattyánszky, că de ce nu vorbesc românesce, décă sunt Românĭ; ei mĭ-au rĕspuns însĕ, că deşi sunt de origine Românĭ, ei vréu sĕ fie Maghiarĭ, fiind-că trăesc în Ungaria (?). Se întêmplă adesea, continuà P., că Românii îşĭ dau voturile mai bucuroşĭ candidaţilor strĕin, carĭ ţin cu dênşii, decât candidaţilor românĭ guvernamentalĭ, pe carĭ îi consideră de renegaţĭ. Aşa s'a întêmplat cu fratele meu Elek, pe care l'au ales Românii deputat contra voinţei guvernului, care sprijinea pe un Român."

Fişpan dimisionat. Fóia oficială unguréscă comunică, că Majestatea Sa monarchul a concediat — la cererea sa proprie — pe fostul fişpan al comitatului Têrnava-mică *Sandor* Iános şi pentru serviciile prestate ca fişpan i-a conferit crucea de cavaler a ordinului Leopoldin.

Şeful statului major în Şimleul Silvaniei. Baronul Beck, şeful statului major al armatei c. şi r. însoţit de colonelul din statul major, Kolozsváry, a fost dilele acestea la Şimleul Silvaniei, după cum se spune, spre a face recunóscerĭ de teren în vederea manevrelor împĕrătescĭ, ce se vor ţiné anul viitor în aceste părţĭ.

Apologia socialismului şi anarhismului într'o fóiă guvernamentală. Fóia unguréscă din localitate publică un articol din care estragem următórele: „Cel mai mare apostol al socialiştilor e contele Leo Tolstoi.... Cugetătorii anarchiştĭ toţĭ se numĕră între spiritele cele mai distinse ale omenimei. Un Proudhon, principele Petru Krapotkin, Max Stirner, Nitzsche, Elisée Reclus, toţĭ sunt consideraţĭ ca savanţĭ marĭ şi filosofĭ în istoria literaturei universale". Articolul semnat de „un socialist braşovean" face următórea conclusiune: „Étă schiţarea tabloului asupra ideilor, despre carĭ mulţĭ vorbesc, fără sĕ le cunóscă. De aicĭ, dĕu, póte vedé orĭcine, că nicĭ socialdemocraţia, nicĭ socialismul nu aparţine sferei poliţiei, ci — *locul lor este la catedrele, unde se cresc copiiĭ noştri pe séma viitorului*".... Credem că conclusia acésta publicată de o fóie guvernamentală, este destul de instructivă....

Notele lui C. A. Rosetti. D-l Vintilă C. A. Rosetti, directorul Imprimeriei statului, a început publicarea unei serii de fascicole cuprindênd Notele intime ale părintelui sĕu, scrise dilnic de însuşĭ C. A. Rosetti. Prima fasciculă cuprinde o serie de asemenea note începênd dela 9 Octomvrie 1844 până la 31 Decemvrie 1845. Cultul ce bĕtrânul şi nemuritorul C. A. Rosetti a avut pentru mama sa, transpiră la fie-care rênd şi în capĕtul fie-cărei notiţe el a însemnat câte dile a trecut dela mórtea mamei sale. Tot în acéstă fasciculă C. A. Rosetti vorbesce despre amorul sĕu pentru d-şóra Maria Grant, demna lui soţie. Dér, orĭ cât am voi noi sĕ căutăm a da unele fragmente din aceste note, ne este peste putinţă, ele trebuiesc cetite în întregul lor şi d'aceea preferim numai a le anunţa apariţia, rĕmâind ca acei carĭ doresc a cunósce viéţa din tinereţe a acestui incomparabil bărbat, sĕ cetéscă Notele sale intime.

Studenţĭ ungurĭ în Bucurescĭ. Marţĭ diminéţă a sosit în Bucurescĭ un grup de escursioniştĭ compus din studenţĭ şi profesorĭ dela universitatea din Budapesta în total 16 persóne. Printre escursioniştĭ, carĭ au descins la hotel Continental, se află şi un student japones.

Maturisanţii dela gimnasiul gr. or. român din Braşov, vor aranja o petrecere cu dans, (Exitus), Sâmbătă în 15 Iunie st. v. 1902. în sala Casei de „Tir" (Schützenhaus). Inceputul la órele 8 sérĕ. Preţul de întrare: de persónă 1 fl. Venitul curat este destinat pentru scop filantropic. Suprasolvirile marinimóse se vor primi cu mulţămită şi se vor chita pe cale diaristică.

Escursiunea ofiţerilor românĭ la Plevna. Un numĕr de 25 ofiţerĭ, profesorĭ la şcóla militară şi elevĭ ai şcólei de rĕsboiŭ, sub conducerea d-lui col. Averescu, a fost în Bulgaria spre a visita împrejurimile Plevnei. Acolo profesorii au dat elevilor diferite esplicaţiunĭ pe teren. Dela Plevna d-l colonel Averescu s'a dus la Sofia, unde s'a presentat ministrului de rĕsboiŭ bulgar d-l Papricoff. Diarele bulgărescĭ vorbind de acéstă escursiune, critică guvernul cu asprime, pentru c'a permis ofiţerilor românĭ sĕ visiteze locurile strategice din împrejurimile Plevnei. Unul din aceste diare, vrênd sĕ facă spirit, publică o notiţă, în care spune, că guvernul bulgar a cerut guvernului român permisiunea, ca mai mulţĭ ofiţerĭ bulgarĭ sĕ facă o escursiune în Dobrogea, lucru pe care l'ar fi refusat guvernul român.

Atentatul contra silvicultorului Popp. Diarele bulgărescĭ, aduc scirea, cum că guvernul român a trimis celui bulgar tóte actele relative la atentatul contra silvicultorului Popp.

Agitaţia din Macedonia. Se anunţă din Salonic, că agenţĭ ai comitetelor bulgărescĭ revoluţionare cutreeră împrejurimile, excitând populaţiunea contra investirei lui Firmilian. Circulă svonul, că s'ar fi descoperit un complot.

O mĕsură radicală. Camera advocaţilor din Graz a adus înainte de asta cu două sĕptĕmânĭ un conclus, conform căruia de acum înainte nu se vor mai primi concipienţĭ evrei în listele de advocaţĭ. „J. V." din Viena se întrébă, că ce o sĕ devină proletariatul intelectual evreu, décă le este închisă calea la posturile autonóme, la autorităţĭ, precum şi în corpul ofiţeresc, unde nu mai sunt primiţĭ nicĭ ca medicĭ. Numitul diar apeléză la tribunalul suprem şi la ministrul de justiţie, cerênd cassarea amintitului conclus.

Schimbare la poliţia din Predeal. Dr. Heinrich Herell, şeful oficiului solgăbirăesc din Predeal, după cum află fóia maghiară din localitate, va trece pe dua de 1 August la pensie şi în locul lui va fi numit Simen Béla, solgăbirĕu în Tîrgu-Mureşului.

Acéstă sentinţă, după-cum ne spune însuşĭ textul ei, se pronunţă ca *„definitivă"*.

Era însĕ o ilegalitate, comisă probabil în urma insistenţelor Castelanului, spre a pune în execuţiune cât mai în grabă acéstă sentinţă. După vechiul obiceiŭ al districtelor românescĭ, după aşa numita *„lex antiqua"*, mai esista încă o instanţă superióră: „Universitatea Chinesilor şi a Nobililor românĭ din districtul Haţegului".

In textul acestui document, dela 1398, toţĭ membrii familiei *Băsărabă* dela Haţeg pórtă titlul de *Chinesĭ*, ca un rang nobilitar, de altă parte ca o funcţiune politică, cu anumite puterĭ administrative, judiciare şi militare.

In textul acestei sentenţe Chinesii Băsărabĭ mai sunt numiţĭ *„famosi viri"*, bărbaţĭ faimoşĭ, în sens bun, şi *„honorabiles viri"*. Spre a puté cunósce valórea aproximativă a acestor epitete în secolul al XIV-lea, vom aminti aicĭ, că în o brevă a Papei Clement VI, din anul 1345 relativă la Românĭ, terminul de *Chines* este tradus prin cuvêntul latin de *„Princeps"*[7]).

Documentul dela 1398 ne mai presintă o mare importanţă şi în ce privesce studiul genealogielor române.

După-cum vedem, în acéstă sentenţă numai unul din Chinesii Băsărabĭ pórtă numele familiar de *„Basserabe"*, şi acesta este fiul al doilea din linia Băsărabilor, carĭ se aflau în posesiunea chinesiatului originar dela Rîuşor.

Intre un alt document dela a. 1435, tot cu privire la familia Chinesilor din Rîuşor, aflăm de asemenea, că numele de „Basarabă" îl pórtă numai fiul al doilea [8]).

Esistă aşa-dér un us tradiţional, că numele familiar, fiind mai mulţĭ fraţĭ, sĕ-l pórte fiul al doilea.

Originea şi genealogia istorică a familiei Basarabă în ţĕrile aceste, trece departe înapoi peste timpurile evului de mijloc.

Ea ne apare ca o *familie princiară în Dacia* încă înainte de cucerirea romană.

(Va urma).

[7]) Theiner, Monumenta hist. Hungariae, I 691, 1345.

[8]) Densuşianu, Documente privitóre la istoria Românilor, I, 2,592—593. a. 1435.

Călcat de tren. Ioan Bodiş, din Cluşiŭ, lăcătuş la căile ferate ungare, în momentul, când s'a băgat sub un vagon, unde observase un cusur, vagonul a fost pornit și lăcătușul a fost călcat și omorît. S'a pornit cercetare pentru a stabili responsabilitatea.

O sască din Sibiiu omorîtă în Craiova. Iohanna Guist din Sibiiu se stabilise de câțĭ-va anĭ în Craiova. Ea avea atuncĭ 3000 fl. pe carĭ i-a sporit în Craiova cu 3000 lei. Dilele acestea a vrut sĕ o visiteze o soră a sa din Sibiiu, ce mare îi fuse însĕ mirarea când nu o putù găsî. Se presupune, că Iohana Guist a fost omorîtă și bănuiala a cădut pe Arpad Prolok, care avusese relațiunĭ cu ea. Prolok a fost arestat.

La museul Etnografic din Bucurescĭ sunt a se vedé de câteva dile următórele obiecte de importanță istorică: o tunică, mică ținută, cu insemnele decorației Coróna de fer; o tunică mare ținută; o păreche de pantalonĭ; o cutie conținênd o chivără complectă pentru ținuta mică și un penaj pentru ținută mare; o cutie conținênd doi epolețĭ; o altă cutie conținênd o eșafă de argint,două catarame și o leduncă; o sabie de artilerie de gardă din Berlin, purtată de M. S. Regele în anul 1860; o sabie prusiană a M. S. Regelui din 1856. Tóte acestea au fost purtate de M. S. Regele Carol când era oficer în armata prusiană. O tunică, mare ținută, cu epolețĭ, un chipiu cu învălitórea albă o pereche cisme marĭ cu pintenĭ, o cutie conținând o eșarfă, o sabie de dragonĭ, purtate de M. S. Regele în timpul rĕsboiului, o sabie românéscă purtată de M. S. Regele în 1866, o sabie românéscă purtată cu ocasia accidentului de cale ferată dela Cotrocenĭ.

Schimbare de local. Atragem atențiunea publicului din Brașov și jur, că farmacia dela „Biserica albă“ (din strada Inului 32) se va muta în casa farmacistului Fr. Kellemen (strada Vămii nr. 8.) A-se vedé anunțul pe pag. IV.

„Corda Fratres“ Raportul secțiunei române 1898—1901, redactat de Lucian *Bolcaș*, vice-president al senatului federațiunei internaționale a studenților și Ioan *Scurtu*, vice-president al consiliului federal al federațiunei internaționale a studenților. Bucurescĭ. Institutul de arte grafice și editură *„Minerva“.*

Broşura de 120 paginĭ apărută dilele acestea, are în frunte imnul *„Corda Fratres“* scris în limba latină de Giovanni *Pascoli.* Il reproducem aicĭ:

Utcumque dulcis limina patrie
Solo exsulantes corpore liquimus,
Miramur ignotis in oris
Nota diu bene corda, fratres

Qui cum sciamus bella parentibus
Pugnata, „Signum dicite“ dicimus
Utrique „Pax“ et „Lux“ utrimque
Corda sonant et „Havete, fratres“.

Nos terra, sacris, aequore, legibus
Divisa pubes absumus, adsumus
Non ora nec linguam, genusve
Consimiles, nisi corda fratres.

După acest imn urméză portretul lui D-r *Efisio Giglio-Tos*, întemeiatorul federațiunei, și descrierea succintă a activității sale.

Capitolele, ce urméză conţin raportul despre anii 1898—901 și anume: Raportul special al secției române, apoi chestia română în federațiune, chestiunĭ politice în federațiune, apelurĭ și informațiunĭ, cuvênt de încheiare șĭ adnexe.

Raportul acesta ne presentă lupta loială și victoriósă a delegaților românĭ în congresele din Turin și Paris, întreprinsă cu scop de a aduce la valóre principiul național și recunóscerea drepturilor naționale române.

In ajunul congresului III, ce se va ţiné în Budapesta și în fața tendințelor de a lua studenților românĭ dela universitățile ungare dreptul de a face parte din secția naţionalității lor, raportul acesta a venit tocmai la timp spre a inspira nou curagiu celor năpăstuițĭ și a risipi multe îndoielĭ și neorientărĭ ivite în timpul din urmă.

Din Anglia.

(Cartea lui I. Bannister „England under the Jews“)

II.

Acéstă incapabilitate séu lipsă de inclínație a neamului lui Iuda, de a se purta cuviincios și loial față cu țéra, care îi ofere asil, s'a manifestat cu deosebire la ultimele alegerĭ generale, când alegĕtorii semiţĭ fură conjurațĭ a vota contra candidaţilor englesĭ, fiind-că erau Englesĭ și favorisau limitarea invasiunei streine.

Trădătorii evrei, carĭ au lansat aceste apelurĭ către alegĕtorii lor, nu sunt de curênd venițĭ, ei nu sunt victimele prigonirilor rusescĭ, ci sunt așa numiţii representanţĭ mai bunĭ ai lui Israel, născuţĭ în Anglia, carĭ șĭ-au acaparat aicĭ averĭ marĭ și carĭ și-au însușit în parte nume bune, vechĭ, englezescĭ și au dobândit titlurĭ și onorurĭ.

Inchipuiţi-vĕ, ce lătrătură grozavă ar fi inscenat pressa jidovéscă, décă unii Englesĭ ar fi urmat esemplul acestor veneticĭ ingrațĭ și ar fi apelat către poporul englez, sĕ voteze pentru candidații englesĭ, pentru-că sunt Englesĭ, și contra jidovilor, pentru-că aceștia caută a împedeca legile proiectate contra jupoiereĭ ómenilor, a cămătăriei, a întemeierii de societățĭ și mișcarea inițiată cu scop de a limita invasiunea streinilor.

Sciu, firesce, că invasorii semițĭ pe noi, indigenii ne consideră ca făcênd parte dintr'o rassă mult inferióră, a cărei incapabilitate în afacerĭ de împrumuturĭ de banĭ, în profesiunea, de a întemeia societăți și în alte gheșefturĭ fraudulóse, este o dovadă de neaptitudine, pentru a puté eși victorioșĭ din lupta de esistență a rasselor. Pĕtrunșĭ de acéstă părere, este póte natural, ca importaţii noștri asiaticĭ, ca rassă mai superióră și mai desvoltată, se simt moralicesce obligațĭ, a combate orĭ-ce lege, care ar avé tendinţa de a-i înlătura.

Inclinaţia Evreilor de a face pe ingraţii și trădătorii față cu țĕrile, carĭ îi adăpostesc, unită cu toleranța, ce le este proprie în genurile abiecte ale vițiilor și potlogăriilor, pare a da inspirația pentru tóte mișcările antisemite.

Se fac încercărĭ de a scuza caracteristica acésta urîtă a Jidovilor prin faptul, că este „resultatul persecuțiilor de multe secole, cărora rassa acésta nomadă a fost espusă. Esistă Evrei, ale căror familii s'au îngrășat din sudórea poporului engles, și carĭ prin urmare erau libere de persecuții mai bine de două sute de anĭ. Dér óre este vr'unul din aceștia, care sĕ fie mai puțin jidov și mai mult britan?

Décă moștenesc averĭ, óre se arată mai mult dispușĭ sĕ plătéscă birurile cinstite pentru acestea, decât cei importațĭ de curênd, orĭ sunt mai înclinațĭ póte de cât cei de curênd veniți, de a fi mai loialĭ față cu Anglia, decât față cu propria lor rassă?

Evreii din Franța au fost de asemenea timp de mai multe generațiunĭ liberĭ de persecuțiunĭ, însĕ acésta pare a fi influințat tot așa de puțin în sens modificator asupra caracterului lor, pe cât de puțin a influințat asupra lor petrecerea îndelungată a jidovilor englezĭ în Anglia.

Evreii francesĭ par a manifesta esact aceleașĭ particularitățĭ, pe carĭ le au frații lor rușĭ și cei polonesi. Poporul frances însĕ s'a deșteptat. Atitudinea sa tolerantă s'a schimbat și acum s'a împământenit antisemitismul la poporul, care până acum era considerat drept cel mai liberal popor în Europa în ceea ce privesce tratarea streinilor.

Producțiunĭ și petrecerĭ.

Tinerimea teologică din jurul Gherlei va aranja la 20 Iulie st. n. 1902. în comuna *Fizeșul Gherlei* (Ördöngős-Füzes,) sub scut sigur petrecere cu dans. Prețul de întrare: pentru o persónă 2 coróne, în familie 1 cor. 60 fil. Venitul e destinat în favorul șcólei gr. cat. din loc. Inceputul la 7 óre séra. Suprasolvirĭ marinimóse se primesc cu mulțămită și se vor cuita pe cale diaristică. NB. Stimatele familii sunt avisate la provisiunea proprie, ér de beuturĭ bune și cuartire gratuite se va îngriji comitetul. Trenul sosesce la Gherla de către Zĕlau—Deș—Bistriță la 7 óre și $^{3}/_{4}$ a, m. și la 4 óre p. m., ér de către Cluș la 9 óre a. m. și la 6 óre și $^{1}/_{2}$ p. m. La gara din Gherla vor sta la disposiția on. óspețĭ trăsurĭ gratuite.

Comitetul aranjator: Paul Salvan, președinte. Andreiŭ Oltean, v. președinte Ioan Mărginea, secretar. Ioan Rus, casar. Alexandru Ciacoi, controlor. Membrii în comitet: Alimpiu Bacoțiu, Ioan Bochișiŭ, Teofil Bocoșiu, Ioan Bozga, Ioan Cerghi, Teodor Cherebețiu, Augustin Ciceovan, Ioan Fărcaș, Victor Fărcaș, Ioan Lemenyi, Alesandru Marica, Iulian Man, Iuliu Marțian, Vasile Moldovan, Alesandru Mureșan, Gavrilă Muste, Paul Podișiŭ, Atananase Pașcu, Virgil Peter, Gavrilă Rebrean, Alesandru Szilagyi.

ULTIME SCIRI.

Roma, 25 Iunie. După *„Giornale d'Italia“* convenţia privitóre la rèinoirea triplei alianțe se va iscăli în decursul sĕptĕmânei.

Londra, 25 Iunie. Nu se póte spune cu siguranță, décă regele Eduard a trecut peste orĭ-ce pericol. Membrii familiei regale s'aŭ întrunit la un consiliu familiar, presidat de prințul de Wales.

Viena, 25 Iunie. Principele Bulgariei a sosit aicĭ din Ebenthal și va călători mai departe la Paris. Căletoria acésta se aduce în legătură cu planurile principelui de a-se proclama rege.

Petersburg, 25 Iunie. La binecuvêntarea bisericei votive edificată în strîmtórea Șipca, ce se va face în 24 Septemvrie, va participa o deputație de ofițerĭ rușĭ în frunte cu ministrul de rĕsboiŭ Kuropatkin și cu àdjutantul Dragomirov.

Haga, 25 Iunie. *Dewett* cu mai mulţĭ comandanțĭ burĭ vor visita pe *Krüger*, pentru-ca sĕ-l înduplece a-se reîntórce în Transvaal.

Diverse.

Jubileul clopotului. In secolul al XX se vor împlini 1500 de anĭ, de când s'a întrodus în biserică clopotul. Mai înainte se întrebuința tóca, care s'a păstrat până în diua de astădĭ în biserica orientală. Primul clopot s'a întrodus în secolul V. în catedrala din Nola (Campania) și despre originea lui se povestesce următórea legendă: Episcopul Paul din Nola eșise în spre séră la plimbare. Episcopul ajunse într'o rariște de pădure. Era o liniște desăvîrșită în natură. Sórele sfinția și strălucirea ultimelor sale rade reflectau admirabil purpurul cerului asupra frundelor verdĭ. Copleșit de impresia acésta frumósă, episcopul îșĭ încleștà mânile și esclamà: „Stăpâne al ceriurilor, dă semn despre tine că eștĭ lângă mine și, că vei rĕmâne până la sfîrșitul vieții mele!“ Și de-odată se audi în liniștea cea mare un sunet misterios de clopot. Erau florile numite „clopoței“, pe carĭ mișcându-le adierea vêntului, produceau acel sunet misterios. Episcopul a făcut atuncĭ sĕ se tórne un clopot uriaș de metal, pe care l'a aședat în turnul catedralei din Nola. In secolul VI întrebuinţarea clopotelor s'a generalisat de-abinele și la 590 s'au întrodus și la bisericele din Roma.

Un lup operat de cataractă. Chirurgul Boliet, dela spitalul din Lyon, a operat deunădĭ pe un bĕtrân lup dintr'o menagerie, de cataractă. Fiara nu prea era docilă și a trebuit sĕ fie operată cu multă precauţiune. I-s'a aruncat un arcan de gât, i-s'a fixat altul de códă și s'a reușit în sfîrșit a-l imobilisa; apoi operatorii și-au început tréba; i-s'a făcut o injecție de morfină, apoi i-s'a pus în cap un bonet de cloroformisare. Lupul a fost curênd anestesiat de puternicul narcotic. Operatorul a ridicat apoi pe rênd cele două cristaline ale ochilor, devenite opace, apoi lupul fù dus în colivia lui. Se aștéptă resultatele acestei curióse operațiunĭ.

Literatură.

„Cuvêntărĭ bisericescĭ de Massillon“ traduse din originalul frances de *Ioan Gent* protopop gr.-cat. român al diecesei de Oradea-mare.—Deja la 1898 apăruse în Oradea-mare cartea cu titlul de mai sus, care cuprinde 17 predicĭ de ale vestitului orator eclesiastic frances. Predicile sunt împărțite de traducĕtor după *anul bisericesc rĕsăriten*, și fie-care este pusă la acea Duminecă séu sĕrbătóre, cu a cărei evangheliе se potrivesce predica.—Un volum elegant de peste 400 paginĭ în 8^0 cu portretul lui Massilon. Traducerea se distinge printr'un limbagiŭ ales. *Prețul 5 corone* (6 Lei 50) plus 30 banĭ porto. Se află de vêndare la Tipografia *A. Mureșianu* *Brașov.*

Sosiți în Brașov.

Pe diua de 25 Iunie 1902.

H. Pomul verde: Arz, Sinaia; Piligrini, Galațĭ; Buzzi, Pontebbo.

H. Europa: Csiky, Gy. St. Miklós; Popoviciu, student, Nadas; Stern, Oradea; Schneider, Buștenĭ; Rubinstein, Chicomban, Galați; Weissörtel, Parange, Bucurescĭ; Fischer, Bergl, Herzog, Weinberger, Zach, Budapesta; Zintz, Lustig, Grünwald, Wenger, Gruber, Weiss, Viena.

H. Bucurescĭ: Morvay, D-na Fleissig, Făgăraș, Sándor, S. S. Georz, Havas, S. S. Georz, Salomon, Bucurescĭ; Heimsohn, Ploiescĭ; Braun, Heimann, Kertész, Dr. Szilágyi, Budapesta; Bultresz Lukovsky, Viena.

H. Grand: Thaperof, Rusciuk, Braveanu, Bucurescĭ; Weinlich, Propvitz; Oncea, notar, Lazurĭ; Martin, Schwintochlovitz.

H. Orient: Stegmüller, profesor, Budapesta.

Proprietar: ***Dr. Aurel Mureșianu.***
Redactor responsabil: ***Traian H. Pop.***

Dela „Tipografia A. Mureşianu" din Braşov,

se pot procura următórele cărţi:

(La cărţile aicĭ înşirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arĕtat, încă 25 banĭ pentru recomandaţie.)

Scrierĭ istorice.

Memorii din 1848—49 de *Vas. Moldovan*, fost prefect al Legiunei III în 1848—49. Preţul cor. 1 (cu posta cor. 1.10)

„Colonel David baron Urs de Margina la Solferino şi Lissa", interesanta şi eminenta conferenţă, ce a ţinut'o d-nul colonel c. şi r. *Francisc Rieger* în reuniunile militare dela Braşov şi Sibiiu. Broşura conţine şi două portrete bine reuşite ale baronului Urs, unul din anii de mai înainte, când încă era major, ér altul din timpul mai recent; mai conţine şi o hartă a Lissei, cum şi ilustraţiunea mormêntului eroului nostru. Preţul 80 b. (plus 6 b. porto.)

„Pintea Vitézul", tradiţiunĭ, legende şi schiţe istorice, de *Ioan Pop-Reteganul*. Cea mai completă scriere despre eroul Pintea. In ea se cuprind fórte interesante tradiţiunĭ şi istorisirĭ din tóte părţile, pe unde a umblat Pintea. Preţul 40 banĭ plus 6 banĭ porto.

„Românul in sat şi la óste". Acesta este titlul unei nouĕ cărticele, ce d-l *Ioan Pop Reteganul*, cunoscutul şi meritatul nostru scriitor poporal, a dat literaturei române. Preţul 20 b., cu posta 26 b.

„David Almăşianu", schiţe biografice de *Ioan Popea*. Broşura acésta, presentă şi multe momente de însemnĕtate istorică. Preţul 60 b. (cu posta 66 b.)

„Reflexiunĭ fugitive" la cap. I din cartea lui Dr. Rethi Làszlò întitulat „Az olàh nyelv és nemzet megalakulàsa", scrisă de Arghirobarb. Preţul 40 banĭ. (+ 56 p.)

Viaţa şi operile lui Andreiŭ Mureşianu, studiu istoric-literar de Ioan Raţiu, prof. ord. la preparandia din Blaşiŭ. Preţul 2 cor.. plus porto 10 banĭ. Venitul curat al acestui op se va contribui la formarea unui fond pentru Internatul preparandial din Blaşiŭ.

„Pentru memoria lui Avram Iancu", apelul dat către ministerul de interne D. Perczel prin d-l Dr. Amos *Frâncu* în causa fondului pentru monumentul lui Iancu. Preţul este 1 corónă. In România 2 lei plus 5 banĭ porto.

Lupta pentru drept de Dr. Rudolf de Ihering traducere de Teodor V. Păcăţian. Preţul 2 cor. (+ 10 b. porto).

„Tĕranul român şi ungur din Ardeal", studiu psihologic poporal de I. *Paul*. Preţul 1 cor. (+ 5 b. porto).

Mănăstirea Putna în Bucovina de Iraclie *Porumbescu*. Preţul 20 b. (+ 3 b. porto.)

„Stupăritul", întocmit cu deosebire pentru popor, pentru începĕtorĭ şi pentru toţĭ iubitorii de acest ram al economiei, de *Const. Dimian*, preot în Breţcu. O carte de 154 pag. format mare 8⁰. Preţul cor. 1.60 (cu posta cor. 1.70)

Cartea stuparilor sătenĭ de Romul *Simu*. Cu mai multe ilustraţiunĭ în text. Editura Reuniunei române de agricultură din comit. Sibiiului. Preţul francat 80 b.

Insoţirile de credit impreunate cu însoţirĭ de consum, de vêndare, de viierĭ, ed lăptarĭ etc. Indreptare practică pentru înfiinţarea şi conducerea de astfel de însoţirĭ, de F. W. Raiffeissen. *Ediţiunea a V-a* Trad. de *Dr. A. Brote*. Editura Reuniunei rom. de agricultură din comit. Sibiiului. Conţine 227 pag. costă cor. 1.60 (+ porto 20 banĭ.)

Grădina de legume, de *Ioan F. Negruţiu*, profesor în Blaşiŭ. Pentru poporul nostru, scrierea d-lui prof. Negruţiu, e pe cel mai mare folos practic. Costă 50 b. (plus 5 b. porto).

Vinurĭ din póme, de *Gr. Halip*, prof. Este o carte în care se dau esplicaţii şi invĕţăturĭ amĕnunţite asupra modului, cum este a-se face tot feliul de vin din felurite póme. Preţul 40 b. (cu posta 45 banĭ.)

„Bucătărésa naţională", carte de bucate a bucătăriei române, francese, germane şi ungare. Felul bucatelor sunt înşirate tóte în ordine alfabetică după numele lor. Limbagiul e uşor. Costă numai cor. 1·60 (plus 40 banĭ porto.)

„Sfaturĭ de aur", pentru sĕtenii români de tótă starea şi etatea, de Aron Boca Velcheranu. Preţul 60 b. (plus port 5 b.)

Imbunătăţirea stării sĕtenului, de Gr. G. Peucescu. Preţul 50 banĭ (plus porto 5 b.)

„Cultura şi îngrijirea grâului", de I. F. Negruţiu. Pr. 14 b.(plus porto 5 b.)

„Economia", pentru şcólele poporale, de Teodorŭ Roşu. Preţul 60 banĭ (plus porto 5 b.)

„Buna chivernisală", de Teodor V. Păcăţian. Peţul 40 banĭ (plus porto 5 b.)

Cursul la bursa din Viena.

Din 25 Iunie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.70
Renta de coróne ung. 4%	97.90
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	119.—
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	100.—
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis.	119.—
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.80
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Impr. ung. cu premii	207.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit	674.75
Napoleondorĭ	19.09
Mărcĭ imperiale germane	117.25
London vista	239.27½
Paris vista	95.32½
Rente austr. 4% de coróne	99.75
Note italiene	94.15
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Seghedin	163.—
Renta de argint austr.	100.60
Renta de hârtie austr.	101.50
Renta de aur austr.	120.80
Losurĭ din 1860.	152.75
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	15.80
Acţii de-ale Băncei ung. de credit	695.50

Sz. 4413—1902.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbiróság, mint telekkönyvi hatóság, közhirré teszi, hogy „Furnica" fogarasi tak.-pénztár rv.-társ. végrehajtatónak Boamfa George George végrehajtást szenvedő elleni 172 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a sárkányi kir. járásbiróság) területén levő a parói 22 sz. tljkvben fekvő

32/2, 33/2	hrsz. egész ingtlra	341	kor.	5225	hrsz. egész ingtlnra	129	kor.
564	„ „ „	31	„	5623	„ „ „	10	„
656, 657	„ „ „	14	„	5730/1	„ „ „	36	„
684	„ „ „	182	„	5733/2	„ „ „	34	„
921/1	„ „ „	35	„	5736, 5737	„ „	66	„
1426	„ „ „	50	„	5845	„ „	3	„
1493	„ „ „	31	„	1339, 1340	„ „	92	„
1656	„ „ „	35	„	1755	„ „ „	42	„
2239	„ „ „	35	„	2315	„ „ „	18	„
2291	„ „ „	38	„	2404	„ „ „	17	„
2487	„ „ „	6	„	2897	„ „ „	7	„
3055	„ „ „	32	„	2839	„ „ „	18	„
3171	„ „ „	27	„	3231/2	„ „ „	13	„
3866	„ „ „	37	„	3910	„ „ „	15	„
4049/2	„ „ „	5	„	3911/3	„ „ „	24	„
4184/2	„ „ „	2	„	4311, 4312	„ „	42	„
4220	„ „ „	24	„	5759	„ „ „	72	„
4335/2	„ „ „	24	„	5867	„ „ „	39	„
4360	„ „ „	17	„	5902	„ „ „	16	„
4687/2	„ „ „	30	„	6143			
5184	„ „ „	132	„	6144	„ „ „	54	„

koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1902 évi Julius hó 18-ik napján délelőtt 9 órakor** Paró község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában. kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi április hó 24-ik napján.

A. kir. járásbiróság mint tlkönyvi hatóság. 1—1.(577)

Plecarea şi sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Braşov.

Valabil din 1 Maiŭ st. n. 1902.

Plecarea trenurilor din Braşov.

Dela Braşov la Budapesta:

I. Trenul mixt la óra 5·40 min. dimin.
II. Tr. accel. (peste Cluşiu) la ó. 2·45 m. p. m.
III. Trenul de pers. la óra 7·48 min. séra.
IV. Tr. acc. la órele 10·26 m. séra.

Dela Braşov la Bucurescĭ:

I. Trenul de persóne la óra 3·55 m. dim.
II. Tren accel. la órele 5·15 m. dim.
III. Trenul mixt la órele 11·40 a. m.
IV. Trenul accel. la óra 2·19 min. p. m. (ce vine pe la Cluşiu).
V. Tr. mixt. la óra 6·— min. séra.

Dela Braşov la Kezdi-Oşorheiu:

I. Trenul de pers. la óra 5.19 min. dim. (are legătură cu Tuşnad la óra 9.18, cu Ciuc) Szereda, la óra 10.46 min. a. m.
II. Trenul mixt la óra 8·50 min. a. m.
III. Trenul de per. la óra 3·15 m. p. m.

Dela Braşov la Zêrnescĭ (gar. Bartolomeiu)

I. Trenul mixt la óra 9·2 min a. m.
II. Trenul mixt la óra 3·44 min. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·14 m. d. am.
IV. Trenul mixt la óra 9·42 m. séra.

Dela Braşov la Ciuc-Gyimes:

I. Trenul de pers. la óra 5·19 min. dim.
II. Trenul mixt la óre 8·50 mim. a. m.
III. Trenul de pers. la óra 3·15 min. p. m. (are legătură cu linia Tuşnad-Ciuc-Gyimes.

Sosirea trenurilor în Braşov:

Dela Budapesta la Braşov:

I. Tren accel. la órele 5·7 m. dim.
II. Trenul de persóne la óra 8 dim.
III. Tr. accel. peste Cluşiu la ó. 2·9 m. p. m.
IV. Trenul mixt la óra 9·7 min séra.

Dela Bucurescĭ la Braşov:

I. Trenul accel. la óra 2.18 min. p. m.
II. Trenul mixt. la óra 9·23 min. p. m.
III. Trenul pers., la óra 5.— m. p. m.
IV. Tren. de pers. la óra 7·49 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal).
V. Tren accel. la órele 10·14 m. séra.

Dela Kezdi-Oşorheiu la Braşov:

I. Trenul de persóne la óre 8.25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgĭu, Ciuc-Sereda óra 3·20)
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
III. Trenul mixt, la óra 6·50 m. séra (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zêrnescĭ la Braşov (gar. Bartolomeiu.)

I. Trenul mixt la óra 7·02 min. dim.
II. Trenul mixt la óra 1·12 min. p. m.
III. Tren mixt la óra 8·18 m. séra.

Dela Ciuc-Ghimes la Braşov:

I. Trenul de pers. la óra 8·25 m. dim.
II. Trenul de pers. la óra 1·53 m. p. m.
III. Trenul mixt la óra 6·50 min. séra.
IV. Tren mixtla óra 10·5 m. séra.

A V I S.

Prenumeraţiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face şi reinoori şi când dela 1-ma şi 15 a fiă-cărei lunĭ.

Domnii abonaţĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa ămurit şi sĕ arate şi posta ultimă.

Administraţ. „Gaz. Trans".

Tipografia A. Mureşianu, Braşov.